

[Pelle Voigt]

ud fra det princip, hvis ikke man går ind for en palæstinensisk stat, der kan anerkendes af Israel og alle andre?

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Jeg synes, der er noget selvmodsigende i det, hr. Pelle Voigt siger. Hr. Pelle Voigt rejser først spørgsmålet: hvad betyder selvbestemmelse? – og spørger så: hvem skal egentlig udfylde det begreb? Han siger med nogen forargelse i stemmen: skal det være de store magter? – hvorefter hr. Pelle Voigt selv begynder at udfylde dette begrebs meningsindhold.

Jeg kan kun gentage, hvad jeg har sagt: udfyldelsen af dette begreb skal foretages af de direkte berørte parter, og hvis vi andre begynder at komme med nogle firkantede meninger om, hvad vi mener det bør føre til, kan vi kun vanskeliggøre den fredsproces, som vi alle sammen burde have en fælles interesse i at fremme.

Pelle Voigt (SF):

Hr. minister, De har talt om nødvendigheden af gensidig anerkendelse og samtidig sagt, at man ikke kan anerkende organisationer, men kun stater. Hvis begrebet gensidig anerkendelse skal have nogen mening, forudsætter det oprettelsen af en palæstinensisk stat. Gør det ikke? Det vil jeg gerne bede om en kommentar til.

Jeg vil også gerne bede om svar på det, jeg spurgte om: er Danmark fraveget sin tidligere holdning, at Palæstinamandatet skulle deles i en palæstinensisk-arabisk og en jødisk stat?

Lad mig endelig i den forbindelse spørge: hvordan mener Danmark egentlig at et område som Vestbredden skal placeres, hvilken status har det? Så vidt jeg ved, har Danmark aldrig anerkendt den transjordanske annekstion af Vestbredden. Gør man det nu?

Når vi taler om ret til selvbestemmelse, siger vi ikke, at det er os, der skal bestemme indholdet af det, hr. minister. Vi taler netop om ret, ikke om, hvordan den endelige ordning efter forhandlinger kommer til at se ud.

Jeg vil gerne, så det ikke kan misforstås, spørge endnu en gang: anerkender Danmark, anerkender ministeren det palæstinensiske folks ret til en uafhængig stat, sådan som

Danmark tidligere har støttet denne ret i FN og andre steder?

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Jeg kan kun henvise til mine tidligere svar. Jeg kan ikke se, der er grund til at tilføje noget. Jeg synes i øvrigt, hr. Pelle Voigt bevæger sig ind i det spørgsmål, som mig bekendt er trukket tilbage, nemlig spørgsmålet om anerkendelse eller ikke-ankendelse af PLO.

Men jeg kan kun gentage en henvisning til Veneziaerklæringens ord med de klarifikationer, som senere er kommet i udtalelser fra de ti, og så i øvrigt henvise til, at vi fortsat bør have en fælles interesse i at fremme fredsprocessen. Det gør vi ved ikke at lægge for snævre rammer. Derfor skal jeg heller ikke gå ind i nogen vurdering af, hvordan vi ser Vestbreddens fremtidige status.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Formanden:

Jeg vil gerne for en ordens skyld gøre opmærksom på, at direkte tiltale ikke er tilladt efter forretningsordenen, og det omfatter jo også »hr. minister«.

Spm. nr. S 86

4) Til *udenrigsministeren* af:

Steen Folke (VS):

»Vil regeringen gøre sin indflydelse gældende for at sikre, at Israel behandler de mange tusinde palæstinensiske krigsfanger, der holdes indespærrede i lejre i Libanon, i overensstemmelse med Genèvekonventionerne?«

Skriftlig begrundelse

Efter at massakrerne i Sabra og Chatila i nogen tid var på avisernes forsider, er der blevet stille om den fortsatte israelske invasion i Libanon og de overgreb, der daglig begås mod den palæstinensiske befolkning – ikke mindst i Syd-Libanons flygtningelejre.

En gruppe for sig er de mere end 6.000 palæstinensiske krigsfanger, som Israel har taget under invasionen, og som for de flestes vedkommende holdes indespærrede i Ansar-lejren ved Nabatiyeh. Israel har pure nægtet at behandle dem som det, de er, nemlig krigsfanger, med den beskyttelse, det indebæ-